

Димчо Дебелянов

И все с надежда бяха
дървесата...

И все с надежда бяха дървесата
лъчи над тях ден слънчев да пророни,
но в тъмна нощ бе празник в небесата
и сняг обсипа голите им клони.

Замлъкнаха те, в горка скръб замрели,
под бремето на новите одежди –
на бляновете в сетний час съзрели
безплодъето на своите надежди.

КРАЙ

Източник: Словото
Набиране: Силвия Гогова

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/6124>]